

Sygn. akt VII Kz 168/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Zając

Protokolant : sekr. sądowy Renata Koziel

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej: B. D.

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **R. D. (D.)**

s. J. i K. z domu W. urodz. (...) w B.

podejrzanemu z art. . 158 § 1 k.k., art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego dnia 4 kwietnia 2016r. przez podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 1 kwietnia 2016r., sygn. akt III Kp 137/16

w przedmiocie zastosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 §1 k.p.k.

. 1 §2 k.k.w.

postanawia

1. zażalenia nie uwzględnąć i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. Ł. – Kancelaria Adwokacka w C. kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych czterdzieści groszy) złotych, obejmującą podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Częstochowie na podstawie art. 249 §1 k.p.k. w zw. z art. 258 §2 k.p.k. w zw. z art. 258 §1 pkt 2 k.p.k. zastosował wobec podejrzanego R. D. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy tj. od dnia 31 marca 2016r. godz. 7:40 do dnia 29 czerwca 2016r. godz. 7:40.

Powyższe postanowienie zaskarżył podejrzany R. D. wnosząc o uchylenie tymczasowego aresztowania i zastosowanie dozoru policyjnego w miejscu zameldowania. Podejrzany zażalenie swoje motywuje faktem, iż przyznał się do zarzucanego mu czynu, ponadto wskazał, iż do 3-go kwietnia miał uiścić opłatę za mieszkanie czego nie uczynił, jego żona pozostała bez środków do życia, a matka choruje. Nadto oświadczył, iż nie ma zamiaru mataczyć w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podejrzanego nie zasługuje na uwzględnienie, a podniesione w nim okoliczności nie mogły stanowić podstawy do uchylenia bądź zamiany zastosowanego środka zabezpieczającego w postaci tymczasowego aresztowania.

Zgromadzony dotychczas materiał dowodowy spełnia kryteria określone w przepisie art. 249 § 1 k.p.k., a więc wskazuje na istnienie dużego prawdopodobieństwa popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu czynów - w szczególności świadczą o tym zeznania pokrzywdzonych M. S., M. B., D. C., A. Ł., B. M., B. B. oraz dokumentacji medycznej z k. 10-11, k. 16-18, opinii sądowo-lekarskiej z k. 63-65, karty karnej 36-37, w wysokim stopniu jest uprawdopodobnione, że podejrzanym R. D. dopuścił się zarzucanych mu przestępstw w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie w sprawie V K 451/08 za czyn z art. 158 § 1 k.k. Podejrzanym R. D. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, ale jego wyjaśnienia są lakoniczne i umniejszają jego winę.

Dla stosowania środków zapobiegawczych i oceny ich zasadności wystarczającym jest wykazanie dużego prawdopodobieństwa popełnienia przestępstwa, zaś ostateczna ocena wartości zgromadzonych dowodów następuje w fazie wyrokowania, kiedy to zachodzi konieczność udowodnienia, a nie tylko uprawdopodobnienia winy i wtedy też nastąpi weryfikacja wiarygodności wyjaśnień podejrzanego.

Ma rację Sąd I – ej Instancji, że zastosowanie wobec podejrzanego najsurowszego środka zapobiegawczego było konieczne, a to z uwagi na uzasadnioną obawę, że mógłby on – pozostając na wolności – w sposób bezprawny utrudniać postępowanie karne, bowiem w toku postępowania nie przesłuchano jeszcze wszystkich świadków zdarzenia i w związku z tym zachodzi obawa, że podejrzanym może nakłaniać tego świadka do złożenia nieprawdziwych zeznań. Istotnym jest również w niniejszej sprawie, że działanie podejrzanego było brutalne i praktycznie bez powodu. Podejrzanym mając psa niebezpiecznej rasy prowadził go bez kagańca, szczuł nim poszkodowanych.

Ponadto stosowanie środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym w postaci tymczasowego aresztowania uzasadnia grożąca podejrzanemu surowa kara, bowiem dopuścił się on czynów w warunkach określonych w art. 57a§1 k.k. i w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64§1 k.k. w okresie próby w związku warunkowym przedterminowym zwolnieniem wykonania reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej m.in. za przestępstwa z art. 158§1 k.k., co mogłoby mieć wpływ na postawę podejrzanego.

Za zastosowaniem izolacyjnego środka przemawia wysoka społeczna szkodliwość czynów zarzucanych R. D. co w połączeniu z naruszonym dobrem prawnym oraz wielokrotną uprzednią karalnością podejrzanego tym bardziej uzasadnia przekonanie o surowości grożącej mu kary. Nadto w niniejszej sprawie brak jest okoliczności pozwalających na przewidywanie, że Sąd orzeknie w stosunku do podejrzanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z uwagi na stopień zawinienia oskarżonego wynikający ze sposobu działania, jego uprzednią karalność, a także popełnienia czynu w warunkach określonych w art. 57a § 1 k.k.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądów zagrożenie surową karą rodzi domniemanie, że podejrzanym może podejmować próby różnych bezprawnych działań mających destabilizować prawidłowy tok postępowania. Założenie tego przez ustawodawcę zwalnia z powinności wykazywania konkretnych zachowań utrudniających postępowanie. Ta przesłanka aresztowania ma charakter samodzielny, więc jest wystarczającą podstawą do stosowania aresztowania dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania. (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 lutego 2010r. AKz 32/10)

Sąd Okręgowy w całej zatem rozciągłości podziela stanowisko Sądu I-ej Instancji, wyrażone w treści zaskarżonego postanowienia i przytoczoną na jego poparcie trafną argumentację.

W niniejszej sprawie nie zaistniała również żadna z tzw. negatywnych przesłanek tymczasowego aresztowania z art. 259 §1 i §2 k.p.k. Stosowanie tego środka, którego istotą jest pozbawienie człowieka wolności, zawsze niesie ze sobą określone negatywne skutki dla oskarżonego (podejrzanego) i jego najbliższych. W realiach przedmiotowego postępowania dolegliwości te nie wykraczają jednak poza normalne konsekwencje stosowania tymczasowego

aresztowania, a co za tym idzie nie dawały podstaw do jego uchylenia, czy też zastąpienia środkiem zapobiegawczym o charakterze wolnościowym.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie powołanych przepisów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.